Doğan Kardeş

2000 YILININ ROMANI 5

ATEŞTOP URANUS'TA

Sayı : 5
28 Kasım 1966
Pazartesi

Fiatı : 50 Kuruş

Alp Aslan
Sayfa : 4

Vasiyetname
Sayfa : 5

Gıdı - Gıdı Mıstık
(RESİMLİ ROMAN)
Sayfa : 6-7

Tevfik Sağlam İlkokulu
Sayfa : 8-9

Salyangoz
Sayfa : 13

Korkunç Yenge
(RESİMLİ ROMAN)
Sayfa : 14-15

(Devamı son sayfada)

627

BUGÜNKÜ OYUNCAK YARIN HAKİKAT OLABİLİR

Çocuğunuz için açtıracağınız İkramiyeli Aile Cüzdanı hesabı ile ona mutlu bir yarın hazırlayabilirsiniz.

Yılın üçüncü çekilişinde
40
Apartman dairesi
ve ayrıca
1,5 milyon lira
tutarında çeşitli para ikramiyeleri.

YAPI ve KREDİ BANKASI

Daima en iyi hizmet

7 YANLIŞ

Ressam bu terbiyesiz çocukların resmini çizerken bu durumlarına o derece sinirlenmiş ki ikinci resmi hazırlarken birincinin aynını yapamamış. Böylece iki resim arasında tam yedi değişiklik olmuş. Bakalım sizler bu yedi değişikliği kolayca bulabilecek misiniz?

★

Değişiklikler: 1 — Soldaki öğrencinin yakası eksik kalmış. 2 — Öğretmenin masasında fazla bir kitap var. 3 — Öğretmenin yazı yazdığı kâğıdın ucu görünüyor. 4 — Öğretmenin elbisesinin sol kolkapağı daha dardır. 5 — Öğretmenin oturduğu iskemlede arkalığın sol kenarı görünüyor. 6 — Karatahtanın alt kenarı daha yüksek olmuş. 7 — Öğretmenin oturduğu iskemlenin ön ayağı görülüyor.

Şu garip dünya

Doğan Kardeş
ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ
28 Kasım 1966
Fiatı: 50 Kuruş
Yıl: 21 Cilt: 1
Sayı: 567-5

Sahibi:
KÂZIM TAŞKENT

Bu sayıda mes'ul
Yazı İşleri Müdürü:
ORHAN TERCAN

ADRES VE TELEFON NO. LARI

Yazı İşleri: Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul
✶ Posta Kutusu: 1146 - İst.
✶ Yazı İşleri ve Abone Telefon: 27 34 54 - 55 - 56
✶ Muhasebe Tel.: 22 00 24

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 25 TL. ✶ Altı aylık: 12,5 TL. ✶ Yurt dışı yıllık: 50 TL. ✶ Adres değişikliği için 50 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ✶ Yapı ve Kredi Bankası'nın bütün şube ve ajanslarından abone kaydolunabilir.

İLÂN TARİFESİ
(Siyah Beyaz)

Tam sayfa	1500 TL.
3/4 sayfa	1100 TL.
1/2 sayfa	900 TL.
1/3 sayfa	600 TL.
1/4 sayfa	500 TL.

Renk ilâveleri özel tarifeye tabidir.

BASILDIĞI YER

Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. Basımevi - Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5 - İstanbul

Doğan Kardeş Dergisi ve kitapları YAPI ve KREDİ BANKASI'nın kültür hizmetlerinden biridir.

beş kıtadan

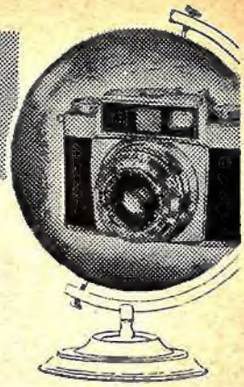

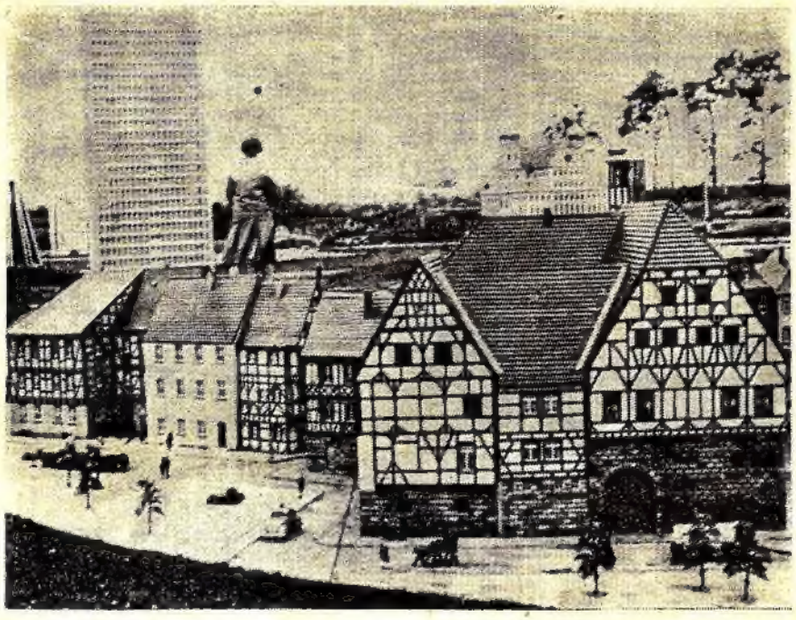

MİNYATÜR ŞEHİR «MİNİDOMM»

Federal Almanya'da Düsseldorf şehri yakınlarında bulunan «MİNİDOMM» dünyanın çeşitli yerlerindeki ünlü yapıların en küçük ayrıntısına varıncaya kadar kopye edilerek hazırlanmış modellerinden meydana gelen minyatür bir şehirdir. 400 marangoz, heykeltraş, tahta oymacısı ve ressamın yapımında çalıştığı bu minyatür şehir 1:25 ölçeğinde inşa edilmiştir. Fotoğraf, en çok çocukların ilgisini çeken MİNİDOMM'dan bir köşeyi göstermektedir.

GO-KAR- Geçen yıl büyükler arasında moda olan ve «go-kar» adı verilen minicik otomobiller bu yıl öğrencilerin de heyecan kaynaklarından biri olmuştur. Luna Parklarda öğrenciler tatil günlerini go-kar'lara binmekle geçirmektedirler. ↓

KARDEŞLER PİRAMİDİ — Fotoğraf Federal Almanya greko-romen ikincisi Reinhard Zeiher'i (en altta) kardeşleriyle piramit kurarken göstermektedir. Reinhard, kendisi gibi Alman Millî Güreş takımında yer almak isteyen yedi kardeşine hergün muntazaman antrenman yaptırmaktadır. ↑

Dokuz yüz yıldan bu yana, biz Türkler'in yurdu olan güzel Anadolu, daha önce Bizans İmparatorluğu'nun bir parçasıydı. X. yüzyıl boyunca Orta Asya'dan göçen Oğuz Türkleri, doğu ve güneydoğu Anadolu'ya yaptıkları sürekli akınlar sonucunda Büyük Selçuklu Devleti'ni kurmuşlardı. Şimdi geriye, Bizans'lıları Anadolu'dan büsbütün silip süpürmek ve burayı Türk'lerin değişmez yurdu durumuna getirmek kalıyordu. Bakalım, bu büyük iş nasıl başarılacaktı?

TÜRKLER'E ANADOLU'NUN KAPILARINI AÇAN KAHRAMAN

ALP ASLAN

Çember içine alınan Bizans ordusu yavaş yavaş eriyordu.

Selçuklu Devleti'nin kurucuları arasında, Tuğrul Bey'in kardeşi, Horasan Meliki Çağrı Bey de vardı. Bu sakin, merhametli hükümdarın, 20 Ocak 1029 günü bir oğlu oldu.

Alp Aslan adını alan bu çocuk, babasının sağlığında çok iyi bir eğitimle büyüdü. Küçük yaşta, Selçuklular'ı zaferden zafere ulaştıran birçok akınlara katıldı, savaşlarda pişti. İyi bir kumandanın bütün niteliklerini elde edince, babası onu Horasan veliahtı yaptı.

Babası Çağrı Beyin 1060'da ölümü üzerine Alp Aslan, Horasan Meliki oldu. Üç yıl sonra da, amcası Tuğrul Bey evlât bırakmadan ölünce, Türk Beyleri kendisini Selçuklu Devleti'nin başına getirmek istediler. Ama, Tuğrul Bey'in veziri Al-Kunduri buna engel oldu ve Alp Aslan'ın kardeşi Süleyman tahta çıkarıldı.

Bunun üzerine Türk Beyleri isyan bayrağını açtılar. Sonunda Al-Kunduri, Türk Beyleri'ne boyun eğdi ve 27 Nisan 1063 günü Alp Aslan, parlak bir törenle Selçuklu sultanı ilân edildi.

FETİHLER PEŞİNDE

1064'te Sultan Alp Aslan, Gürcistan'ı alarak bu krallığı haraca bağladı, Kars ve Ani şehirlerini ülkesine kattı.

Bir yıl sonra Aral çevresindeki Türk boylarını buyruğu altına alırken, bazı ünlü Türk komutanlarını da, Bizans topraklarına akın yapmak üzere Anadolu'ya gönderdi. Bunlardan biri olan Afşin, Kayseri'ye kadar ilerledi. Gümüştekin ise, Murad ve Dicle vâdilerini yağma ederek, Antakya ve Halep yakınlarına kadar geldi. O sırada Alp Aslan, Tiflis'i ele geçirmiş ve Gürcüler'e müslümanlığı kabul ettirmişti.

İmparator Diogenes Türk Hakanı'nın huzuruna çıkarıldığında Alp Aslan onu saygıyla karşıladı, mertçe elini uzattı.

TEHLİKELİ AKINLAR

Bizans topraklarını birbirine katan Alp Aslan'ın gözbebek komutanları, İmparator Romanos Diogenes'i öfkeden deliye döndürmüştü. Adıyaman önünde 10.000 kişilik ordusu yok olmuş, Malatya'da da daha büyük bir Bizans kuvveti bozguna uğramıştı. Bu tehlikeli durum, Anadolu'nun pek yakında elinden çıkacağını gösteriyordu.

Diogenes yeniden düzenlediği çok büyük bir orduyla Anadolu'ya geçti. Afşın Bey, ise, çok cesur bir çıkışla Sakarya kıyılarına kadar uzanmıştı.

Türk akıncılarının Konya'ya girdiklerini haber alan İmparator, Afşın Bey'in yolunu kesmekten vazgeçerek İstanbul'a döndü. 1069'da yeniden büyük ordusuyla Anadolu'ya geçti.

Sultan Alp Aslan, 1070 yazında Anadolu'ya geldi. Amcası Tuğrul Bey'in bir türlü ele geçiremediği Malazgirt kalesini birkaç gün içinde fethetti. Sonra güneydoğuya yöneldi. Halep'i kuşatarak şehri baş eğmek zorunda bıraktı. Bu sırada imparator Diogenes de Türk ordusunu arıyordu.

TARİHİN DÖNÜM NOKTASI

Diogenes, 200.000 kişilik dev ordusuyla doğu Anadolu'ya doğru ilerliyordu. Bizans birliklerinin ağırlıklarını üç bin araba ve on binlerce hayvan taşımakta idi. İmparator kesin kararını vermişti: Türk ordusunu yok edecek ve İran'a girecekti.

Bizans ordusunun yaklaşmakta olduğunu öğrenen Alp Aslan, Türk kuvvetlerini birleştirerek yürüyüşe geçirdi. 26 Ağustos 1071 günü ortalık ağarırken, iki ordu Van gölüne 45 kilometre uzakta biribirlerini gördüler. Burası, Malazgirt ovasıydı.

Türk ordusu topu topu 50.000 kişiydi. Ama, hepsi de, savaşın bütün inceliklerini kavramış, atılgan ve disiplinli askerlerdi. Üstelik, hakanlarına çok bağlıydılar.

Tarihin yazdığı en ünlü savaşçılardan biri olan Alp Aslan, Türk komutanı Sav Tigin'i Bizans İmparatoruna elçi olarak gönderdi ve barış teklifinde bulundu. Diogenes ise şu mağrur cevabı verdi:

— «Hakanınız bilmiş olsun: Kendisiyle barış konuşmalarını Rey'de yapacağım, askerlerimle İsfahan'da kışlayacağım, hayvanlarımı da Hemedan'da sulayacağım!..»

MALAZGİRT'TE DOĞAN GÜNEŞ

Güneş, yavaş yavaş Malazgirt ovasını ısıtmaya başlamıştı. Alp Aslan, askerlerini coşturan, kısa ve özlü bir konuşma yaptıktan sonra bir hükümdar gibi değil, herhangi bir savaşçı gibi okunu, yayını kuşandı, gürzünü eline aldı.

Vuruşma, Türk atlılarının ok yağmuruyla başladı. Bu korkunç saldırı, Bizans ordusunda bir değişiklik yapmamıştı. Savaş tekniği dillere destan olmuş Türk Hakanı, birdenbire Türk ordusuna geri çekilme emri verdi.

Bu, Alp Aslana vergi, korkunç bir savaş tuzağıydı. Türk Hakanının niyetini anlayamayan İmparator Diogenes, en çevik birliklerini alarak Türk kuvvetlerinin peşine düştü. Bizans karargâhı hayli gerilerde kalmıştı.

Türk ordusu ortadan geriliyor ve iki yandan, bir hilâl gibi Bizans kuvvetlerini çember içine alıyordu. Diogenes bu öldürücü taktiğin farkına varınca gerileme emrini verdi. Ama, iş işten geçmişti. Akşam oluyordu. Az sonra karanlık bastığı zaman, Türk kılıcından kurtulan Bizans birlikleri, grup grup teslim oluyorlardı. İmparator Diogenes de, bütün yüksek rütbeli subaylarıyla birlikte, esirler arasındaydı.

EŞİ GÖRÜLMEMİŞ BİR BÜYÜKLÜK

Bizans'lı esirler arasında bir adam, ağlayarak ayağına kapanan diğer esirleri teselliye çalışıyor, bir yandan da kendi sonunu acı acı düşünmeye çalışıyordu. Bu adam İmparatordan başkası değildi. Mağrur Diogenes, Türk hakanının huzuruna çıkarıldığında büyük bir korku içindeydi.

Alp Aslan, Bizans İmparatoru'nu saygıyla karşıladı, ona mertçe elini uzattı. Bu büyük alçak gönüllülük karşısında Diogenes şaşkına döndü. O, öldürülmeyi ya da zincire vurularak şehir şehir dolaştırılmayı beklemişti.

Türk hakanının büyüklüğü bununla da bitmedi. Yapılan antlaşma gereğince Urfa ve Antakya Türkler'e bırakılacak ve ağır bir savaş ödeneği verilecekti. Ama, buna karşılık Bizans İmparatoru serbes bırakılacak ve Bizans (İstanbul) a dönebilmesi için kendisinden hiç bir kolaylık esirgenmiyecekti.

Daha sonra Doğu'ya dönen Alp Aslan 1072'de Maveraünnehr'i geçerken ele geçirdiği bir kalenin komutanı tarafından ağır şekilde yaralandı. Birkaç gün sonra da hayata gözlerini kapadı.

Alp Aslan, çok cesur ve kahraman bir komutan, yüksek karakter sahibi, soylu bir insandı. Dünya tarihinin en önemli olaylarından biri sayılan Malazgirt Meydan Savaşı'nı kazanmakla bu büyük Türk hakanı, Anadolu'da yeni bir Türk yurdunun kurucusu olmuştur.

Genç kızın seçtiği kültür kitaplarının içinden hep biner liralık çıkıyordu.

BİR HİKÂYEMİZ VAR

Vasiyetname

Noter, Profesör Luka'nın vasiyetnamesini okuyup bitirince, ölünün yeğenleri umduklarını bulamamanın üzüntüsüne kendilerini kaptırdılar. Oysa onlar neler ummuşlardı, neler...

Profesör Luka, kız kardeşlerinin çocuklarını yani kendilerini çok severdi. Kimsesiz olan dayıları, birçok kereler bütün servetini kendilerine bırakacağını türlü yollarla açıklamıştı.

Dördü erkek ikisi kız olmak üzere altı kardeş çocuğu idiler. Erkekler 25, 30, 33 ve 40 yaşında idiler. Kızlardan biri 18 yaşında esmer, minyon bir lise öğrencisi öbürü ise 44 yaşında bir duldu.

Onlar, dayılarını bir hayli zengin olarak biliyorlardı. Ama şimdi yanılmış oldukları sonucuna vardılar. Çünkü Profesör Luka vasiyetnamesinde şöyle demekteydi:

«Hemen hemen servetimin bütününü kitaplarıma bağlamış bulunuyorum. Tutarı dört bin üçyüz seksen olan kitaplarımın listesi ilişiktir. Kitaplar listedeki isimlerine bakılarak yeğenlerim tarafından eşit miktarda alınacaktır.

Aynı kitabı birden fazla yeğenim isterse, bu seçimde bulunacak noter tarafından kur'a çekilerek o kitap isteklilerden birine verilecektir...»

Profesör Luka'nın yeğenleri hemen listeyi okuyup kitapların dağıtımını aralarında yapmaya başladılar.

Dayılarının kitapları arasında tarih, felsefe, edebiyat, ekonomi, san'at, fen ve din gibi ciddî konularda yazılmış eserler bulunduğu gibi hafif, vakit geçirici türlü romanlar da vardı. Bu yüzden ve ölünün yeğenleri türlü yaş ve anlayışta olduklarından kitapların dağıtımı işinde hiçbir zorluk olmadı. Hele onsekiz yaşındaki esmer kızın ağır konulu kültür kitaplarını seçip alışı odadakileri bir hayli ferahlattı. Bir ara yaşlı dul, teyzesinin kızına takılmaktan kendini alamadı:

— «Senin hımbıl olduğunu bilirdim ama bu kadarını da bilmezdim. Kuzum bu kitapları okuyup da ne yapacaksın yani bilim adamı mı olacaksın? Dikkat et erkekler fazla bilgili kızlarla evlenmezler sonra bir kenarda kocasız kalırsın...»

Genç kız bu takılmaya önem vermedi hemen cevabını yapıştırıverdi:

— «Benim koca budalası olduğumu kim söyledi sana? Sen evlendin de ne oldu sanki... Bak şimdi dulsun iyiki bir evin var da geliriyle geçinip gidiyorsun. Yoksa esaslı bir kültürün olmadığı için kendini geçindirecek bir iş bulamaz açlıktan sürünürdün. Hem fena mı yapıyorum? Sizler bu kitapları beğenmediniz, ben de seve seve aldım. Ben almasaydım, noter kur'a ile bunları sizlere dağıtacaktı...»

Kitapların seçim işi sona erince noter, Profesör Luka'nın vasiyetnameyle ilgili olarak kendisine yazmış olduğu talimat mektubunun bir paragrafını yüksek sesle okudu:

«Herkes liste üzerinden almak istediği kitapları belirttikten sonra iki numaralı vasiyet zarfını açar ve kendilerine okursunuz.»

Yeğenler birbirlerinin yüzlerine bakarak bu birkaç satırın anlamını çözmeye çalışırlarken, noter bu defa iki numaralı vasiyet zarfını açtı ve okumaya başladı:

«Sevgili yeğenlerim artık isimlerine ve konularına bakarak seçtiğiniz kitaplar sizindir. Yalnız dikkat edin her kitabın içine birer banknot yani kâğıt para yerleştirdim. Herkes seçtiği kitaba göre hakettiği parayı alacaktır.»

★

Her kitabın içinden bir banknot çıkıyordu

★

Profesör Luka'nın yeğenleri sevinçten ne yapacaklarını şaşırmışlardı. Demek dayıları ölümünden sonra bile kendilerine muziplik yapmaktan geri kalmamıştı.

Hemen kitapların bulunduğu salona geçtiler. Hakikaten her kitabın içinden bir banknot çıkıyordu.

Kimsenin derdine derman olmayan, yalnız kendini, eğlencesini düşünen yaşlı dulun seçtiği kitapların hepsinden de sadece ellişer liralık banknotlar çıktı. Erkeklerin seçtikleri kitapların sayfaları arasına yerleştirilen banknotlar da hep aynı cinstendi. kimisinin içinde 100 liralık kâğıt para bulunan kitapları seçmiş; kimisi de içinde 500 liralık banknot bulunanları almıştı.

Esmer kızın beğendiği kültür kitaplarının içinden çıkan banknotlar ise hep bin liralıktı...

GIDI-GIDI MISTIK KAMP HAYATI İSTİYOR

TAM YERİNİ SEÇMİŞSİNİZ!.. ZEVKİNİZE HAYRAN KALDIM!.. BRAVO!..
ŞEY!
BURASI EVİNİZ SAYILIR! YEMEKLERİMİZ BOLDUR! SICAK SOĞUK SUYUMUZ VARDIR! ODANIZI GÖSTEREYİM!..
AMA BEN...
... OTEL İSTEMİYORUM... KAMPİNGDE KALACAĞIM.
NE?!
KAMPİNGCİLERE ÖLÜM! ONLARI YOK ETMELİYİZ...
İMDAT!!..
ZIP
ZIP
ZIP
ZIP
BANG! BANG! BANG!
OF! ELİNDEN İYİ KURTULDUM.
AMAN ALLAHIM!
MÜŞTERİ GÖRÜNDÜ!
İŞTE BİR MÜŞTERİ!
AY OTELİ
IŞIK OTELİ
(devamı Var)

ELİŞİ DERSİ — Tevfik Sağlam İlkokulu öğrencileri elişi dersinde toplu halde çalışırlarken.

★

Tevfik Sağlam İlkokulu

Adını ünlü tıp adamlarımızdan Verem - Savaş dispanserlerinin kurucusu Dr. Tevfik Sağlam'dan almış bu örnek ilkokul daha çok yeni, 1964'te kurulmuş

İstanbul'umuzun henüz iki yaşını bile doldurmamış, pek cici bir okulu var. Adını, ünlü tıp bilginimiz, verem-savaş dispanserlerinin kurucusu Dr. Tevfik Sağlam'dan almış.

Haliç'i hepiniz bilirsiniz. Hani Fatih'in gemilerini bir gecede karadan yürüterek indirdiği, yabancıların «Koç Boynuzu» ya da «Altın Boynuz» dedikleri Haliç'i... Okulumuz, işte bu upuzun körfezin Beyoğlu yakasında, Tozkoparan semtinde... Tepebaşı'nı Şişhane'ye bağlayan Refik Saydam Caddesi, onun hemen kıyısından geçiyor.

Hazır, şu yazdan kalma, pırıl pırıl sonbahar günleri bitmeden, gelin isterseniz bu okulu sizinle birlikte gezelim. Şimdi saat tam 14. Öğrenci kardeşlerimiz derste olmalı. Ama biz, önce okulu şöyle bir üstünkörü dolaşır, sonra vaktimizin yettiği kadar sınıflara gireriz. Daha iyi olmaz mı?

İşte, üç katlı, gıcır gıcır bir yapı. Şu kocaman camlı kapılardan geceğiz. Bakın, kapının sağında bir levha var; okuyalım onu: Dr. Tevfik Sağlam - Örnek İlkokulu - 1964.

★

FOLKLOR EKİBİ — Okulun «Çayda Çıra» yı oynayan folklorcuları.

Ohhh!.. İçerisi ne kadar aydınlık, ne iç açıcı... Bazı kıyı köşe okullarımızda rastladığımız o bir parça asık yüzlü görünüşten burada hiç iz yok. Ne yana baksanız güneş içinde... Pencerelerin kıyıları renk renk mevsim çiçekleriyle bezenmiş. Sanki bir bahçedesiniz de, çevrenizi camlarla örtmüşler...

Girişte, solda, **«İlk Öğretim Müdürlüğü»** nün iki bürosu yer almakta. Sağda ise, Haliç'e tepeden bakan bir salon uzanıyor. Salonun sağ kıyısı boyunca sınıflar sıralanmış. Hepsinin pencereleri caddeye bakıyor. Bunlar, minik kardeşlerimizin, yâni birinci sınıfların dersaneleri.

Üst katların planı da aynı. Şu farkla ki, kat yükseldikçe sınıflar da yükseliyor. Meselâ ikinci kata çıkınca ikinci sınıflarla karşılaşıyorsunuz.

İsterseniz, buradaki dersanelerden birine şöyle ayak üstü uğrayıverelim. İşte, II-D sınıfı. Kapısında öğretmen Osman İçten'in fotoğrafı var. Söylemeyi unuttuk galiba... Bu okuldaki bütün sınıfların kapılarında, o sınıf öğretmeninin adını, soyadını ve resmini görüyorsunuz. Kapıyı vurup giriyoruz. II-D'nin cana yakın öğrencileri, bizi sı-

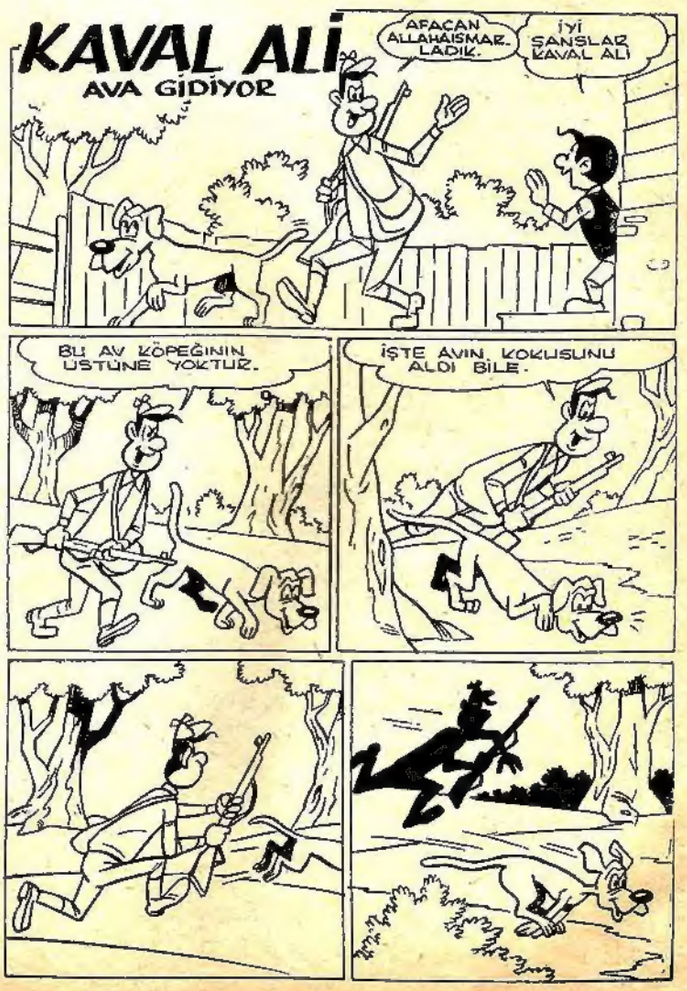

YAVRU KURTLAR — Yarının izcilerinden bir grup selâm duruyor...

cacık bakışlarıyla karşılıyorlar. Ama, bırakalım onları kendi hallerine. Yarım kalmış derslerini tamamlasınlar.

Öğretmen Osman İçten öğrencilerine soruyor:

— «Çocuklar, biz şimdi hangi mevsimdeyiz?»

Öğrenciler hep bir ağızdan haykırıyorlar:

— «Sonbahardayız.»

— «Peki, kim söyleyecek bakalım, bu mevsim ne zaman başlar ne zaman biter?»

Mediha Kuysu kardeş önce davranıyor:

— «23 Eylül'de başlar, 21 Aralık'ta biter.»

— «Sonbaharın geldiğini nasıl anlıyoruz Mediha?»

— «Göçmen kuşlar gidiyor, yapraklar sararıp dökülüyor, sık sık yağmur yağıyor...»

Acaba, bu sınıfta yazı sevenler mi çok, yoksa kışı sevenler mi, bir soralım isterseniz!

— «Yazı sevenler parmak kaldırsın.»

41 kişi sayıyoruz.

— «Ya kışı sevenler?..»

Onlar daha az; 19 kişi.

— «Yazı sevenler söylesinler, niçin sevdiklerini...»

Sevgi Yüksel atılıyor:

— «Yazı severim. Çünkü yazın denize girerim, top oynarım, gezmelere giderim. 'Aman, ne kadar sıcak!' derim; kısa kollu, ipincecik elbiseler giyerim...»

Alegri Varo ise kışı sevenlerden. O da diyor ki:

— «Kışı severim. Çünkü kışın lâpa lâpa kar yağar. Kartopu oynarım, kardan adam yaparım. Sonra... uçurtma uçururum!»

Yooo, Alegri, işte bu sonuncusunu kışın yapamazsın!

Dersten çıkış zilinin çalmasına on dakika var. Bir başka sınıfa girmeyecek miydik? Öyleyse acele edelim. Bir üst kata çıkalım, ha, ne dersiniz?

4-B'de, öğretmen Fatma Güner'in dersindeyiz. İşledikleri konu «yumurta» imiş! Yumurta deyip geçmeyelim, en değerli besinlerimizden biridir o. Bakın, 4-B'lilerden yumurta üzerine neler öğrendik:

— «Hangi hayvanlar yumurtayla ürerler?»

Hüseyin Çakmaktaş:

— «Kuşlar, balıklar, yılanlar...»

— «Peki, memeli kuş yok mudur?»

Erol Balıkaya:

— «Vardır: Yarasa.»

— «Ya memeli balıklar?»

Tunç Yüksel:

— «Yunus balığı, domuz balığı, balina...»

— «Yumurta nasıl yenilirse daha yararlıdır?»

Halil Kılıç:

— «Taze ve çiğ içilirse.»

— «Yumurtanın taze olup olmadığını nasıl anlarız?»

— «Onu su dolu bir kaba bırakırız; yumurta batarsa tazedir, suyun yüzünde kalırsa bayattır.»

— «Yumurtadan ne yapılır?»

Adnan Gülenç:

— «Yumurtadan... şey... yumurta yapılır öğretmenim!»

Derken paydos zili çalıyor. Biz de röportajımızı burada sona erdirmek zorunda kalıyoruz.

ACABA DOĞRU MU?

İngiltere'nin Kent bölgesindeki gazetelerin birinde çıkan bir satış ilânı bütün kasaba halkını günlerden tir tir titretmişti. Gazetedeki ilânda şöyle deniliyordu: «Dört yüzyıllık bir geçmişi olan Lenham Şatosu satılıktır. Bu satışa, içindeki beş hayaleti de dahildir. Bu hayaletlerin ikisi geceleri zincirlerini şakırdata şakırdata şatonun koridorlarında gezerler, üçü de sabaha karşı horozlar ötünceye kadar hep birlikte koro halinde şarkı söylerler!

OKULA GEÇ KALDI DİYE!...

Birleşik Amerika'nın Whitbury şehrinde Jane Morgan adında onüç yaşındaki bir çocuk bir sabah okula geç kaldığı için hızlı hızlı koşuyordu. Belediye binasının önünden geçerken, binanın bacalarının birinden kıvılcımlar sıçrata sıçrata simsiyah dumanların fışkırmaya başladığını görünce hemen içerlye daldı ve yangın başlangıcını oradakilere haber verdi. Büyük bir yangın felâketini önleyen küçük Jane Belediye Başkanı tarafından bir madalya ile mükâfatlandırıldı, ama öte yandan okulun müdürü, o sabah okula geç kaldığı için de ona gayet ağır bir ceza verdi. Çünkü Jane okula geç kalmış, üstelik yangın söndürülünceye kadar oradan ayrılmayıp itfaiye erlerini seyrettiği için ilk üç dersi kaçırmıştı!

UÇAN ADAM

GAZETECİ KLARK KENT'İN VÜCUDUNDAN AYRILIP, BAĞIMSIZ KALAN UÇAN ADAM KENDİNİ DÜNYA KRALI İLÂN ETMİŞTİR. ŞİMDİ HERKES ONDAN KORKMAKTADIR.

SEN BENİM DÜŞMANIMSIN ARTIK. YALNIZLIKLAR KALESİ'NDE İŞİN YOK. ŞEHRE GİT VE BİR DAHA BURALARA GELME...

KIZIL KRİPTONİT, BÜTÜN İNSAN ÜSTÜ GÜCÜ ONA VERDİ.

İŞTE BÖYLECE UÇAN ADAM, BÜTÜN DÜNYAYI TEHDİTE BAŞLADI

"UÇAN ADAM,, BÜTÜN DÜNYA MİLLETLERİNİ TOPLANTIYA ÇAĞIRDIĞI ZAMAN BEN DE GAZETECİ OLARAK ORADAYDIM...

İKİ SAAT İÇİNDE BÜTÜN DÜNYA'NIN BENİM KRALLIĞIMI KABUL ETMESİNİ EMREDİYORUM, BAŞINIZA NELER GELECEĞİNİ GÖSTERECEĞİM...

HAKİKATEN DE GÖSTERDİ... BOŞ BİR SAHİLİ NEFESİYLE DONDURDU...

ŞURAYA BAK YAHU DENİZ DONUYOR...

BU, UÇAN ADAMIN MARİFETİ... SÖZÜNÜ DİNLEMEZSEK, HEPİMİZİ BÖYLE DONDURACAĞINI GÖSTERMEK İSTİYOR...

"İKİNCİ GÖSTERİ,, UZAK DOĞU'DA YENİ KURULMAKTA OLAN İÇİ BOŞ BİR MAHALLENİN BİR ANDA YERLE BİR EDİLMESİ OLDU...

National Periodical Publications, Inc.
A Bell-McClure Syndicate Feature

1304

ERTESİ GÜN, BİRLEŞMİŞ MİLLETLERDE...

BAŞKA ÇAREMİZ OLMADIĞI İÇİN SENİ DÜNYA KRALI OLARAK KABUL ETTİK...

HEPİNİZİ SARAYIMA TAÇ GİYME TÖRENİNE DAVET EDİYORUM... HEDİYE DE GETİRİN HA!

KENDİNE DERHAL BİR SARAY YAPTI...

SARAYI BAŞTAN AŞAĞI MERMERDEN. BU ADAMIN ÇILGINLIKLARI NE ZAMAN SON BULACAK YARABBİ!..

10-18

DÜNYA KRALI

VAKİT ÖĞLEYE YAKLAŞTI KLARK. PATRONUN MOTORUNDAKİ TOPLANTIYA GEÇ KALACAĞIZ...
TAKSİ

ŞU DELİNİN KAPRİSİNE BAK.. HER TARAFA KENDİ BAYRAĞINI ASTIRMIŞ...

OLANLARI HATIRLADIKÇA TÜYLERİM ÜRPERİYOR...

TAÇ GİYME MERASİMİNDE UÇAN ADAMIN YAPMADIĞI KABALIK KALMAMIŞTI..
LÜTFEN HEDİYELERİMİZİ KABUL EDİNİZ..
BUNLAR DA HEDİYE Mİ? HEPSİNİ ÇÖPE ATTIRACAĞIM... YARINDAN TEZİ YOK HEPİNİZ BAYRAKLARINIZI YIRTIP, BENİMKİNİ KULLANACAKSINIZ...

BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİN ÖNÜNDE
HEPİMİZ BAYRAKLARIMIZIN YERİNE SİZ, KRALIMIZINKİNİ ÇEKTİK...
AFERİN ŞİMDİ DE BİRLEŞMİŞ MİLLETLERİ LÂĞVEDİYORUM. BÜTÜN DÜNYA TEK MİLLETTİR..

ERTESİ GÜNÜ BİR ŞEY FARK ETMİŞTİM
AMAN ALLAHIM ŞİMDİ ANLADIM! UÇAN ADAM BU MERMER SARAYI SIRF KENDİNİ KRİPTONİT BOMBALARINDAN KORUMAK İÇİN YAPTI..

ÖĞLEYİN, PATRONUN MOTORUNDA...
MOTORU GİZLİ BİR YERE ÇEKİP KONUŞALIM
UÇAN ADAM ONUN HAKKINDA PLÂNLAR KURDUĞUMUZU BİLSE MAHVEDER BİZİ

EYVAH! UÇAN ADAM
TELEVİZYONUMDA ŞÖYLE BİR ETRAFI ARAŞTIRIRKEN, AZİZ DOSTLARIMIN BANA BİR KOMPLO HAZIRLADIKLARINI GÖRDÜM.
1305
National Periodical Publications, Inc.
A Bell-McClure Syndicate Feature

BİZE NE YAPACAKSIN?
HİÇ BİR ŞEY.. SİZİ SAĞ BIRAKMAKTAN DAHA BÜYÜK CEZA OLMAZ SİZE.. YAŞAYIN Kİ KUVVETİMİ GÖRÜP HASETİNİZDEN ÇATLAYIN

MOTORUNUZLA KUMLARIN ÜZERİNDE, DENİZİN YÜKSELİP, SİZİ YUZDÜRMESİNİ BEKLEYİN.. DURMADAN DA "YAŞASIN DÜNYA KRALI" DEYİN
UÇAN ADAM ÇILDIRMIŞ.
10-25
DEVAMI VAR

ARSADAKİ DEMİR KAPI

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

İçlerinde biri kız olan onüç - onüç yaşlarında dört öğrenci, her zaman oynadıkları bir arsada bulunan ve toprağa yarı yarıya gömülmüş bir demir kapıyı açarlar. Kapısını açtıkları mahzenin içini düzene koyup burayı kendilerine lokal yapmaya karar verirler. Aradan birkaç gün geçip de mahzeni iyice temizleyince mahzenin altında gizli bir yola açıldığını tahmin ettikleri demir bir kapağı meydana çıkarırlar. Merakları büsbütün artmıştır. Demir kapağın ardındaki meçhuller âdeta onları çekmektedir.

Yazan: K. TUĞCU

5

Neden sonra Kaya bir taş parçasını delikten aşağıya fırlattı. Hep birden dinlediler. Taş bir yerlere çarpa çarpa yuvarlandı gitti.

Oğuz cep fenerini deliğin kenarından aşağıya çevirdi. Yaktı. Dört baş, aydınlanan deliğin üzerine eğilerek içine baktı.

Yarım metre kadar aşağıda ıslak, aşınmış basamaklar vardı.

Cep fenerini geri çeken Oğuz:

— «Bugünlük bu kadar,» dedi. «Yarın kahvaltıdan sonra yine buradayız. Kapağı kapatalım, taşı yerine sürelim.»

MAHZENDEKİ MERDİVEN

Dört arkadaş ertesi sabah, saat sekizde arsada toplanmıştı. Doğan içine mum dikilen bir fenerle bir kutu kibrit, Oğuz uzun bir çamaşır ipiyle babasının büyük elektrik fenerini, Kaya bir şişe gaz, Sevim de makine yağı getirmişti.

Mermer taşı yerinden kaldırıp, demir kapağı açtılar. Dördü de gözlerini karanlık deliğe dikip bakmaya başladılar. Doğan:

— «Böyle bakmakla olmaz,» dedi. «İçeriye inmeli.»

Kaya hiç tereddüt etmeden:

— «İnmekten kimse korkmaz,» dedi. «Ama canımızı da sokakta bulmadık. İyi düşünelim. Muhakkak ki aşağıda pek pis ve durgun bir hava vardır. Bunun için aşağıya bir yığın kuru ot, çalı parçası atıp tutuşturalım.»

Sevim dilini çıkartarak:

— «Mahzeni ısıtacak mısın?» dedi.

— «Haydi sen de kız. Mahzen ısınır mı? Aşağıda ateş yanarsa hem böcek varsa dumandan boğulur, hem de hava az çok değişmiş olur.»

— «Ateş yakarsak bugün kimse inemez aşağıya. İsterseniz ben inerim.»

Bunu söyleyen kız arkadaşları, yani Sevim'di. Doğan:

— «Senin gözünü budaktan sakınmadığını biliriz,» dedi. «Ama inmekten bizim de korkumuz yok. Ne olur ne olmaz diye siz şu ipi benim belime bağlayın. Ben feneri alıp bir iki basamak ineyim, oradan merdivenlerin nereye gittiğini anlarım.»

Doğan'ın teklifi kabul edildi. Eline küreği alarak basamaklara uzattı. Üzerlerini yokladı, sonra süpürgeyi alarak dört köşe delikten bacaklarını sallandırdı, Sevim:

Sevim yavaş yavaş birkaç basamak indi. Fenerle etrafını aydınlatıyordu.

— «Şimdi birisi bacaklarına sarılıp seni aşağıya çekerse görürsün,» diye arkadaşına takıldı.

Doğan bacaklarını yukarıya çekti ve:

— «İnsanın moralini bozmasana,» dedi.

Sevim gülüyordu:

— «İstersen ben ineyim.»

— «Kabul etmiyeceğimizi biliyorsun da onun için atıyorsun.»

Sevim ipin ucunu koltuklarının altından geçirip bağladı. Delikten ayaklarını uzattı:

— «Sesim birden kesilirse beni yukarıya çekin,» dedi.

Ellerini deliğin iki tarafına dayamış, ayaklarının ucuyla basamakları arıyordu. Kaya:

— «Anladık Sevim,» dedi. «Haydi vazgeç sen.»

Kız yarı beline kadar deliğin içindeydi:

— «Ben sizin maskotunuz değil miyim?» dedi. «Ver şu feneri,»

— «Al ama çok gitme.»

Sevim yavaş yavaş birkaç basamak indi. Fenerle etrafını aydınlatıyordu. Doğan arkasından aşağıya indi. Kızın yanına geldi:

— «Sen öyle pek kendini harcama», dedi. «Basamaklar rutubetten çürümüş. Sen lâmbayı bana tut. Süpürgeyi de versinler. Basamakları süpüreyim.»

Yukardakiler onları merakla dinliyorlardı. Sevim haber veriyordu.

— «Çocuklar karşıki duvar görünüyor. Tavan kemer üzerine bindirilmiş. Yer yer duvarın tuğlaları görünüyor. Sol taraf tamamiyle duvar. Sağ tarafta boşluk var. Eni lokalin eni kadar. Ama boyu daha uzun. Doğan yedinci basamağı temizliyor. Orada galiba kırık bir taş var. Sekizinci basamağa indi. Hava nemli, çürümüş ot kokuyor. Karşıki duvarda başka delik yok. Basamakların sonunu görüyorum.»

Kaya seslendi:

— «Kendini nasıl duyuyorsun, başın filân dönmüyor ya?»

— «Hayır, ama çok heyecanlıyım. Hâlâ gaz kokuyor burası. Doğan, gel çıkalım, biraz temiz hava alalım, yine ineriz.»

Doğan:

— «Sen çık, deliğin başında dur, lâmba ile bana ışık tut,» dedi.

Sevim yukarıya çıktı. Bu defa Kaya lâmbayı alarak Doğan'ın yanına kadar indi. Sevim arsaya çıkmış, derin derin nefeş alıyordu. Orada ne güzel güneş vardı. Ah bu güneş mahzene sokulabilse.

Mahzene döndüğü zaman yalnız deliği görebildi. Üç arkadaşı merdivenlere inmişlerdi. Sevim fenerdeki mumu yakarak arkalarından gitti. Basamakları dikkatle inceliyor, çekinerek basıyordu. Üç arkadaşının yanına geldi.

Doğan mahzenin içinde ayaklarıyla yeri yoklayarak yavaş yavaş dolaşıyordu. Yerde testi kırıkları, toprak kaplar, kaba ve paslı demir çubuklar vardı. Doğan bir köşeye bastığı zaman bir iki sıçrayışta kendisini geriye atarken:

— «Çocuklar,» dedi. «Orada bir hayvan var.»

Hepsi ürpermiş, birbirlerine sokulmuşlardı. Doğan nefes nefeseydi. Sesi mahzenin içinde boğuk yankılar yapmıştı. Feneri hâlâ oraya doğru tutuyordu. Kaya:

— «Belki ölmüştür.» dedi.

Sevim:

— «Buranın kapısı olmadığına göre bir hayvanın yaşaması da kabil değildir,» dedi.

Doğan yerden bir tuğla parçası aldı. Gördüğü şeyin üzerine fırlattı. Taş yumuşak bir yere düşmüş, hiç ses çıkarmamıştı.

Doğan eline paslı demirden birini aldı:

— «Biriniz feneri tutun bana,» dedi.

Korkarak, çekinerek ilerledi. Demirin ucuyla dokundu. Sevim arkadan:

— «Mööööö,» diye bağırdı.

Kaya kendisini tutamadı:

— «Kız senin dünyada bir şeyden korkun yok,» dedi. «İşin alayındasın.»

(Devamı var)

Uzak Asya ülkelerinden Avrupa'ya göç eden, saatte 420 metre yol alan ve 25 tanesi yetişkin bir insanın binebileceği bir arabayı rahatlıkla çekebilen yaratık :

Salyangoz

Fransa'da yılda 8 bin ton salyangoz yenir. Bir tona kaç salyangoz girdiğini hiç saymadım ama, diyelim ki kabuğuyla beraber bir salyangoz 50 gr. gelsin. Öyleyse kiloda 20 salyangoz var demektir. 8000 tonda da tam 160 milyon tanedir.

Çok eskiden, binlerce yıl önce taş devri insanları da salyangozu yerlermiş. Tabiî bugünkü gibi yağda kızartarak değil. Her halde yaktıkları ateşin üzerinde pişirirlerdi.

Bugün ancak bazı ülkelerde salyangoz yenmektedir. Birçok kimse bu hayvanı iğrenç bulur. Ama muhakkak olan bir şey varsa, o da salyangozun kuvvetli bir besi olduğudur.

Bu hayvancıklar özellikle bağlarda yaşarlar. Halen Fransa'da ve Güney Almanya'da salyangoz yetiştiren pek çok çiftlik vardır. Tabiî taş devrinde ne böyle çiftlikler vardı ne de üzüm bağları. Mağara insanları ancak bunları kırlardan, bayırlardan topluyorlardı.

İnsan ceddinin ilki olarak kabul edilen «Neandertal insan» ı ise bu şanstan da yoksundu. Ancak ilk insandan binlerce yıl sonra salyangoz uzak Asya ülkelerinden Avrupa'ya göç etmiştir. İnsanın, böyle çok yavaş yürüyen bir hayvanın göç etmesini pek aklı almıyor değil mi? Ama ne var ki, salyangoz hiç de zannedildiği gibi yavaş yürümez.

Saylangozları yarış ettirmişler. Biliyor musunuz, en hızlı gideni bir saatte ne kadar yol almış? Tam 420 metre. Ama, salyangozlar göç ederlerken yarış edercesine hızlı gitmemişlerdir. Hem bu hayvanlar suyu hiç sevmezler. Önlerine bir dere yahut göl çıkınca kenarından yürüye yürüye hep karayı takip ederek ta dere veya gölün bittiği yere gelip ancak oradan öbür tarafa geçerler. Yani yüzlerce kilometrelik yolu boşuboşuna gitmiş olurlar.

Çöllerden, bozkırlardan da hoşlanmazlar, soğuğa da dayanamazlar. Bu da gösteriyor ki, salyangoz için uzak bir yere gitmek hayli zordur. Yolunu ya su, ya kurak arazi ya da soğuk bir ülke kesecektir.

Buna karşılık, sert kayalar, dikenler salyangozu yolundan alakoyamaz. Peşlerinden bıraktıkları sümük gibi sıvı onları bu diken veya sivri, keskin kenarlı kayalardan korur. Hattâ salyangoz keskin bir jiletin kenarından zahmetsizce öbür tarafa aşabilir.

Güçleri ise inanılmayacak kadar çoktur. Bunlardan 25 tanesi, yetişkin bir insanın binebileceği büyüklükte bir arabayı rahatlıkla çekebilir. Öylesine kuvvetli solurlar ki, bir salyangoz, bir mumun yanında nefes alsa mumun alevi titreşir.

Kış gelip de havalar soğuyunca, toprağı eşip içine girerler ve kabuklarının ağzını da kirecimsi bir maddeyle örterler. Artık onlar için kış uykusuna yatma zamanı gelmiştir.

Bir salyangozun büyüyüp gelişmesi için üç yıl lâzımdır.

Bu hayvanlarda görülen garip bir durum da, beş duyu organının hepsinin, başlarının iki yanından boynuz gibi uzanan çıkıntılarda olmasıdır. Hayvan büyüdükçe evi de onunla birlikte büyür.

Yapraklarla beslenir. Ağzında tek bir dişi vardır. Yaprakları bununla keser ve üzerinde 25.000 tane sivri çıkıntı bulunan törpü gibi diliyle de öğütür.

MEĞERSE NEYMİŞ ?

Bundan bir süre önce, İngiltere'nin Northumberland bölgesinin Haydon adlı kasabasında kedilerin, köpeklerin eskisi gibi miyavlayıp havlamadıklarını gören halk, bu esrarı çözmek için günlerce kafa yormuştu. Nihayet, kedilerle köpekleri âdeta dilsizleştiren şeyin ne olduğu anlaşıldı. O sıralarda o yakınlarda amonyak taşıyan bir trenin vagonlarının yoldan çıkıp devrilmeleri sonucu şiddetli bir amonyak kokusu bütün kasabaya yayılmıştı, ve bu amonyak gazı bir süre için kedilerle köpeklerin ses telleri üzerine etki yapmaktaydı!

MADALYALI KÖPEK

Amerika'nın Cortland adlı küçük bir kasabasında boynundaki tasmadan sarkan bir madalya ile dolaşan köpek pek çok kimsenin merakını çekmekteydi. Kasabaya ilk defa gelip te bu madalyalı köpeğin nenin nesi olduğunu soranlara kasaba yerlileri şu cevabı vermektedirler: «Rex adındaki bu köpek sabahtan akşama kadar nehir boyunca dolaşır durur. Kazara suya düşen bir çocuk oldu mu, herkesten önce o yetişerek nehre atlar, çocuğu kurtarır. 23 çocuğun hayatını kurtaran Rex'e bu madalyayı bizzat Belediye Başkanı takmıştır!»

KORKUNÇ YENGE

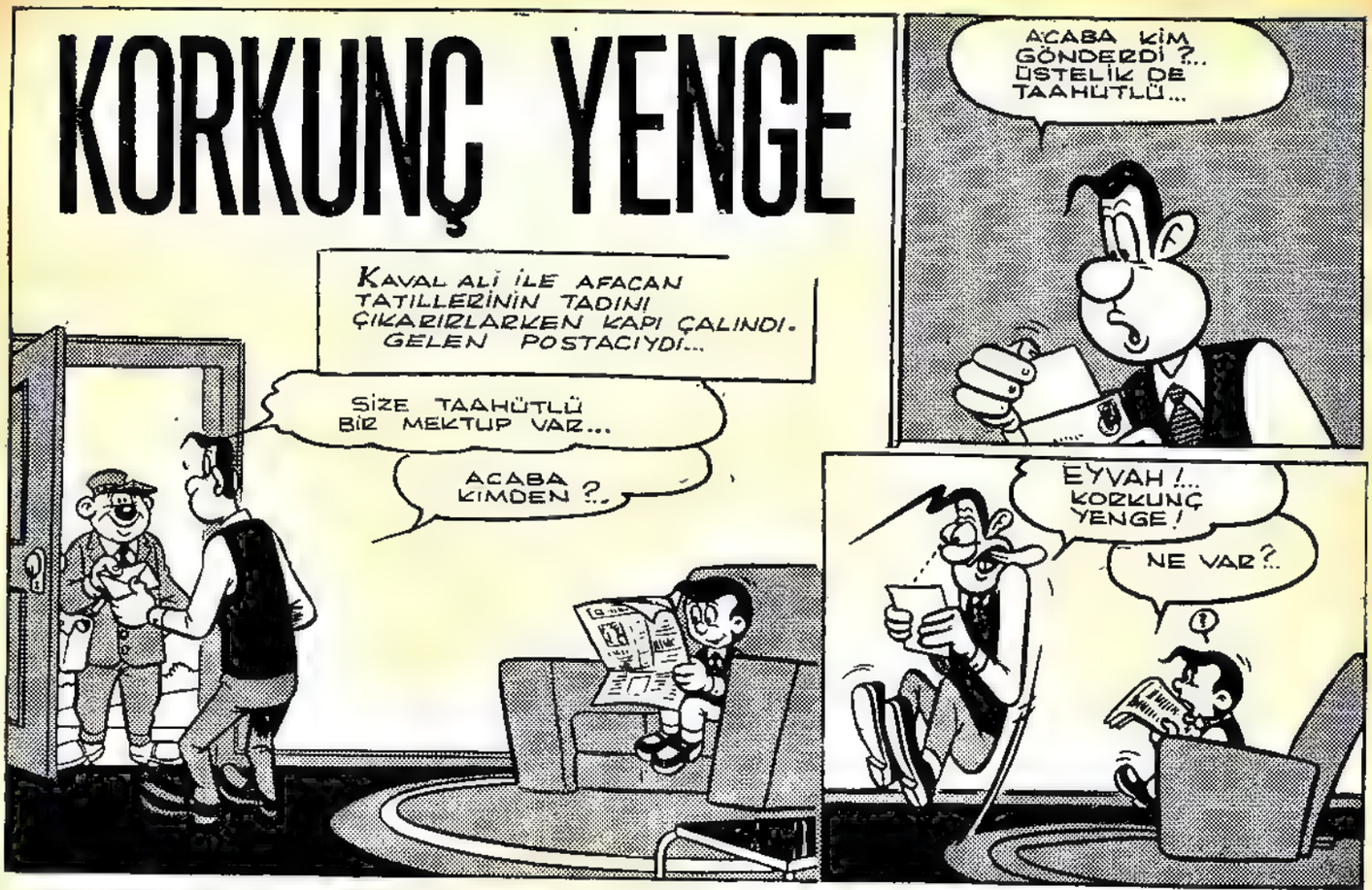

ÇABUK VALİZİMİ HAZIRLIYAYIM !..
TREN TARİFESİNE BİR BAKALIM !

ACABA NEREYE GİDİP SAKLANSAK ?..
KORKUNÇ YENGE'NİN BİZİ BULAMIYACAĞI BİR YER OLSUN DA...

VAKIT KAYBETMİYELİM HEMEN EVDEN ÇIKALIM KARARIMIZI YOLDA VERİRİZ...
HAKLISIN...

BİR KAÇ DAKİKA İÇİNDE VALİZLERİNİ HAZIRLADILAR
KORKUNÇ YENGE YARIN YOLA ÇIKACAK... BİZ İSE...
HEMEN GİDİYORUZ!..

AMA DUYDUKLARI BİR SES İKİSİNİN DE KANINI DONDURDU...
HEEYY! NEREDESİNİZ?
BENİ NİYE KARŞILAMADINIZ!.. ÖLDÜNÜZ MÜ YOKSA ?..

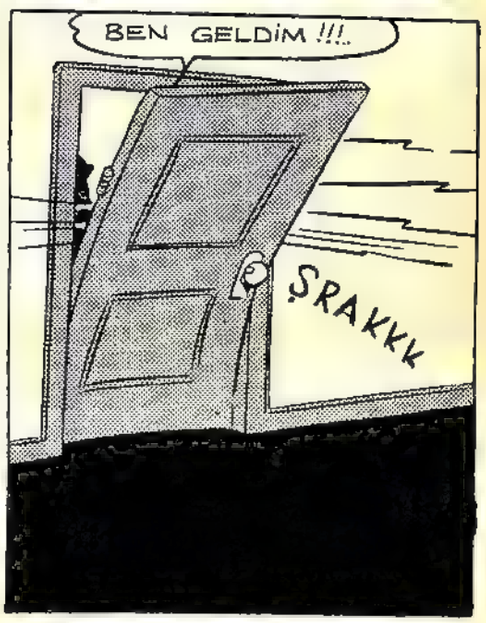
BEN GELDİM !!!..
ŞRAKKK

SEVGİLİ YEĞENLERİM!.. GELDİM İŞTE!

HANİ BU GÜN ALDIĞIMIZ MEKTUPTA ...
...YARIN YOLA ÇIKACAĞINI YAZIYORDUN ?..

MEKTUP MU ?.. HA ONU BİR AY ÖNCE POSTAYA VERMİŞTİM... SONRA CAYDIM UÇAKLA DAHA ÇABUK GELDİM...

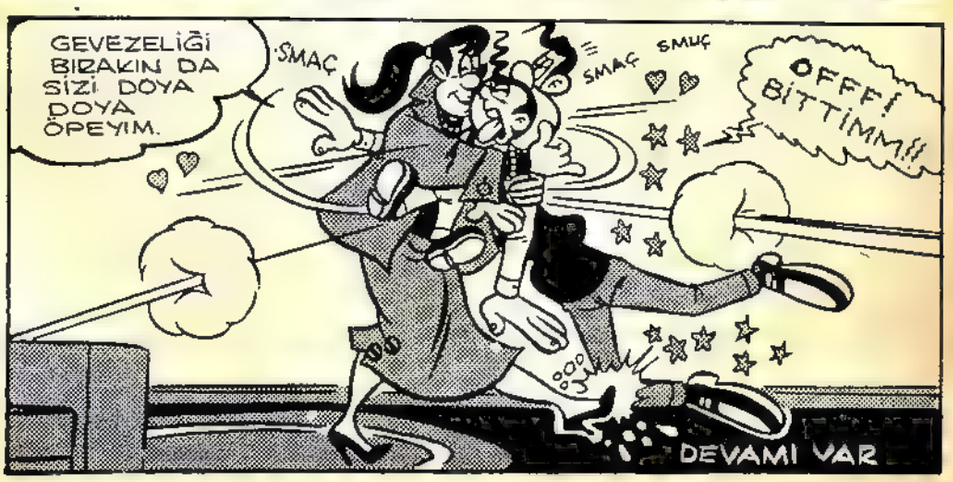
GEVEZELİĞİ BIRAKIN DA SİZİ DOYA DOYA ÖPEYİM.
SMAÇ
SMAÇ
SMUÇ
OFFF! BİTTİMM!!
DEVAMI VAR

YIKIK EVİN ESRARI

Tom'la Mişel Scotland Yard'ın en tanınmış detektifiyle karşılaşacaklarını düşündükçe yerlerinde duramıyorlardı

ÇIKAN KISMIN ÖZETİ

Mişel, okul tatilinde sınıf arkadaşı Tom'a bir haftalığına misafirliğe gider. Bir gün kırlarda dolaşırlarken yarı yıkık boş bir ev görürler. Bu evi gezmek isterken kendilerini oradan kovan bir adamın durumundan şüphelenirler. Ertesi gün tekrar oraya gider ve böylece bu yıkık evde kaçakçıların bazı kirli işler ardında koştuklarını öğrenirler. Tom, Mişel'e durumu polise haber vermeden önce babasına söylemeyi teklif eder.

5

Eve geldikleri zaman önce Tom'un babasını bulup başlarından geçeni anlattılar. Babası Tom'la Mişel'e bazı sualler sorduktan sonra:

— «Vakit geçirmeden hareket geçmemiz lâzım,» dedi. «Gelin en yakın jandarma karakoluna gidip durumu haber verelim.»

Çok geçmeden bir otomobille karakola doğru yola çıkmışlardı. Tom'un babası:

— «Basit bir kaçakçılık olayı olsaydı, gümrük teşkilâtına haber vermek yeterdi,» diyordu. «Ama anlattığınıza bakılacak olursa korkunç bir kaçakçı şebekesiyle karşı karşıyayız.»

Jandarma karakoluna vardıklarında hemen komutanın yanına çıkarak durumu anlattılar.

Jandarma Komutanı Binbaşı Dick uyanık bir adamdı. Tom'un babasının anlattıklarıyla yakından ilgilendi. Sonra biraz beklemelerini rica ederek içerideki odaya geçti. Az sonra döndüğü zaman:

— «Londra'yla telefonla görüştüm, durumu Scotland Yard'a bildirdim,» dedi. «Ünlü detektif Morby ile konuştum. İlk uçakla buraya gelecek. Sizinle acele görüşmek istiyormuş. İki saat sonra burada olabilir misiniz?»

— «Tabii, hattâ daha önce de gelebiliriz.»

— «Şu halde tamam demektir. Gösterdiğiniz ilgiye çok teşekkür ederim. Ben kendisini arabamla hava alanında karşılayacağım. Hemen alıp buraya getiririm, siz de burada olacağınıza göre karşılıklı konuşur, ne yapacağımıza karar veririz.»

Eve döndükleri zaman iki arkadaş da heyecan içindeydi. Scotland Yard'ın en tanınmış detektifiyle karşılaşacaklarını düşündükçe yerlerinde duramıyorlardı. Yemekten sonra yeniden gittikleri zaman detektif Morby'nin gelmiş olduğunu gördüler.

Detektif, iki arkadaştan da gördüklerini en ince teferruatına varıncaya kadar anlatmalarını istedi. Onlar anlatırken de hiç karışmadı. Sonunda:

Çeviren: Eser TUTEL

— «Tamam, her zaman böyle olur zaten,» dedi. «İkiniz de gözü açık çocuklarsınız. Şimdiye kadar elinizden geleni yapmışsınız, bundan sonrası artık bize ait bir iş. Şimdi sizler babanızla eve dönün. Biz sonucu size bildiririz.» Sonra arkasından ilâve etti: «Bu olaydan kimseye bahsetmezsiniz herhalde, değil mi?»

— «Tabii,» diye çocuklar cevap verdiler. «Söz veriyoruz, kimseye bahsetmiyeceğiz.»

Yolda iki arkadaşın da suratından düşen bin parça oluyordu. Nihayet Tom dayanamadı:

— «Bizi çocuk yerine koydu,» diye söylendi. «Kaçakçılığı biz keşfettik, bütün ipuçlarını biz bulduk. Kendimizi bu kadar tehlikeye attık. Eee, sonra: sonra bize artık eve gidin, annenizin dizinin dibinde bekleyin, biz olup bitenleri haber veririz, diyorlar. Olacak şey mi bu?»

Mişel de Tom gibi düşünüyordu:

— «Ne yapacaklarsa yapsınlar, bari bizleri de yanlarına alsınlar, ne olur,» diyordu.

Tom'un babası:

— «Polis ne yapacağını sizlerden iyi bilir,» diye kesip attı.

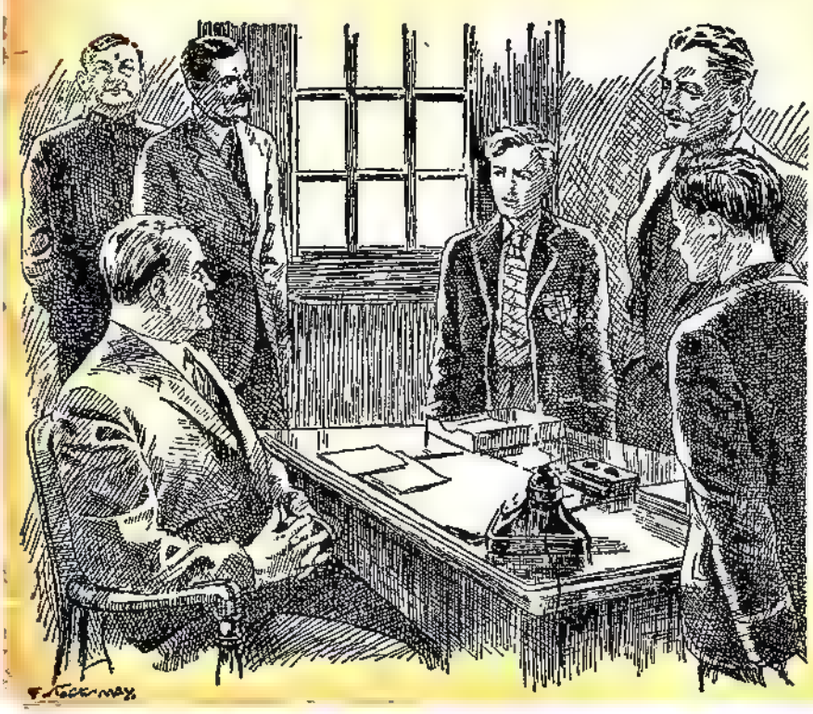

★

Jandarma komutanının yanına çıkarak durumu anlattılar

★

«Kaçakçıların ardından koşarken ayaklarının arasında dolaşacaksınız da onlara bir faydanız mı dokunacak?»

Eve geldikleri zaman iki arkadaşın da suratı asılmıştı. Tom'un babası onları biraz eğlendirmek için bir şeyler yapması gerektiğini düşünerek:

— «Çocuklar hava iyice açtı, isterseniz tekneyle şöyle bir gezmeye çıkalım,» dedi.

İki arkadaş ta birden yerlerinden fırladılar. Bu, gerçekten ele geçirilmez bir fırsattı. Hava masmaviydi ve deniz her zamanki sakin halini almıştı.

Deniz kenarına inip «Martı»yı limandan çıkarmaları pek uzun sürmedi. Etraf küçük teknelerle dolu olduğu için önce ellerindeki sırıklarla dibe dayana dayana limandan çıktılar. Sonra Tom'un babası motoru işletti, tekneye tam yol hız verdi.

— «Bir şu havaya bakın, bir de dünküne,» diyordu. «Bu kadar kısa zamanda hava nasıl da değişip düzeliverdi?»

Mişel:

— «Haklısınız, ama dün hava kapalı olmasaydı biz de gezmeye çıkmayacak, çıkmayınca da yıkık evin esrarıyla karşılaşmıyacaktık,» diye cevap verdi.

«Martı» dalgaların üzerinde sekerek yol alıyor, arkasında beyaz köpüklü bir iz bırakıyordu. Tom'un babası dümen kullanıyor, yandan gelen dalgalara teknenin başını vermek için ustaca manevralar yapıyordu.

Tom:

— «Baba, n'olur biraz daha hızlı sür,» diye yalvarmaya başladı. «Martı bundan daha hızlı da gider... İstiyorum ki kuş gibi uçsun,» diyordu.

Tom'un babası hafifçe gülümsedi:

— «Daha hızlı gideriz, ama motor henüz iyice ısınmadı,» diye cevap verdi. «Öyle değil mi Mişel. Sen motorlardan ve makinelerden iyi anlarsın.»

O sırada dürbünle açıkları seyreden Mişel:

— «Haklısınız efendim,» diye cevap verdi, «Makineler ısındıkça daha rahat ve emin çalışırlar.»

Tom, merakla arkadaşına sordu:

— «Sen deminden beri nereye bakıyorsun kuzum?»

— «Ben mi? İlerdeki şu tekneye bakıyorum. Şeklinden bir Fransız balıkçı gemisine benziyor.»

Tom:

— «Baba, bizi şu geminin yanına götürsene,» diye yalvardı. «Hem pek o kadar uzakta da değil...»

— «Olmaz Tom,» diye babası cevap verdi. «Görmüyor musun kıyıdan epey uzaklaştık. Hem vakit de geç oldu. Hemen geri dönmezsek yemeğe geç kalırız.»

(Devamı var)

HAYVANLAR YAVRULARINI NASIL TANIRLAR?

Büyük bir koyun sürüsü içinde, birbirine benzer pek çok dişi koyun ve kuzu bulunur. Bunlar ne kadar karışırlarsa karışsınlar, gene de her ana koyun, kuzusunu koklaya koklaya bulur. Hayvan, bu kokuyu yavrusu doğar doğmaz almıştır ve bir daha hiç unutmaz.

Bütün dişi geyikler, mandalar, kediler ve köpekler yavrularını koklama yoluyla tanırlar.

Yetişkin penguenler avlanmaya gittikleri zaman, yavru penguenler de hep bir arada oynaşmaya koyulurlar. Av dönüşü, ana penguen, ağzında avı, karınları acıkmış bebeler arasında salına salına dolanır ve kendinin olmayan yavrulara yiyecek vermez. Penguenler üzerine incelemelerde bulunan bilginler, bu hayvanların yavrularını seslerinden mi, vücut yapılarından mı, yoksa yürüyüşlerinden mi tanıdıklarını bir türlü bulup çıkaramamışlardır.

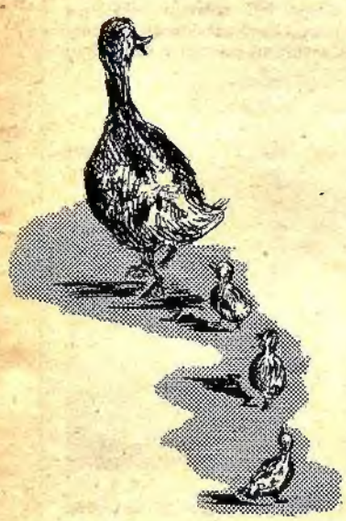

Bir küçük penguenin büyüklerini sesinden tanıdığı sanılmaktadır. Çünkü yavru çağrıldığı zaman, koşa koşa ana-babasına gider.

Bir tavuk veya bir ördek yavrusu yumurtadan çıktığı zaman yalnız anasının vücut biçimini görür. Sonra bu vücudu iyice belleyerek, hep onun peşinden gider. Peki, aynı ördek yavrusu dünyaya gözlerini açar açmaz bir köpek görseydi, ne yapardı acaba? Şüphesiz bu defa da köpeğin arkasına takılırdı! Gelin, bu örneğimizi daha ileriye götürelim: Diyelim ki, ördek yumurtadan çıktığı sırada, kendisini incelemekte olan bir bilginle karşılaştı... Vay o bilginin haline! Öyle değil mi?

PARA BİRİKTİRME FONU

ÜÇ AY SÜRE İLE

Doğan Kardeş

Her ay
10 Okuyucusuna
Yapı ve Kredi Bankası'nda
500'er liralık para biriktirme
fonu açıyor

Bu fonu kazanacak okuyucularımız, alacakları 500'er liralık «AİLE CÜZDANLARI» yla YAPI ve KREDİ BANKASI'nın bütün ikramiyelerine katılabileceklerdir.

«PARA BİRİKTİRME FONU» kur'asına katılabilmek için Doğan Kardeş'in son sayfasında yayımlanan müsabaka kuponlarının 1, 2, 3 ve 4 numaralısını bir arada ve zarf içerisinde şu adrese göndermek kâfidir:

«DOĞAN KARDEŞ DERGİSİ
Para Biriktirme Fonu müsabakası
Divanyolu, Klod Farer Cad. No. 5
İSTANBUL»

DİKKAT — Geçen sayımızın son sayfasında yayımladığımız 4 numaralı kırmızı kuponla PARA BİRİKTİRME FONU müsabakasının birinci tertibi sona ermişti. Bu sayıda ikinci tertibin 1 numaralı kuponunu yayımlıyoruz. İkinci tertibin kuponları mavi renktedir. Birinci tertip kur'aya katılma süresi

1 ARALIK 1966 PERŞEMBE

günü akşamı sona eriyor.

KUNDUZ YAĞMURU!

Finlândiya'nın göller bölgesinde Vrönholm kasabası çocukları, havadaki bir uçaktan bellerine küçücük birer paraşüt bağlı kunduzların atıldığını gördükleri zaman şaşkınlıklarından âdeta küçük dillerini yuttular!.. Kunduzlar yere iner inmez, hemen dişleriyle paraşütün iplerini kemirerek kopartıyorlar, sonra ortadan kayboluyorlardı. Öğretmen çocukların şaşkınlıklarını giderdi:

Yağan yağmurlar okadar fazlaydı ki eriyen karlarla beraber büyük bir sel felâketi beklenebilirdi. Halbuki bir bölgede kunduzların sayısı çok olursa, yapacakları duvarların, setlerin de sayısı okadar çok olacaktı. Böylece suların akışı yavaşlayacak, selin önü alınmış olacaktı.

OKUYUCU KÖŞESİ

OKUYUCU KÖŞESİ

Doğan Kardeş bu köşeyi kardeşlerine ayırmış bulunuyor. Göndereceğiniz güzel yazıları, şiirleri, karikatürleri ve çevirileri öteki kardeşlerinize duyurabilmek için bu köşede yayımlayacağız. Mektuplarınızı «Doğan Kardeş Okuyucu Köşesi, Divanyolu Klod Farer Cad. No. 5 — İstanbul» adresine yollayınız.

Ankara'dan Ayşe Darıca adındaki bir okuyucumuzdan aldığımız bir hikâyeciği aynen yayınlıyoruz.

ŞEFTALİLER

Yoksul bir köylü, şehrin pazarından beş tane şeftali alıp gelmişti. Çocukları, üzerleri kadife gibi tüylü, elma gibi kırmızı yanaklı bu meyvaları ilk defa tadacaklardı. Baba, dört şeftaliyi dört çocuğuna dağıttı, son kalanı da karısına verdi.

O akşam, yatmadan önce babaları onlarla biraz konuşmak istedi:

— «Ee, söyleyin bakayım» dedi. «bugün size verdiğim şeftalileri nasıl buldunuz?»

En büyükleri Hasan:

— «Çok sevdim, baba,» dedi,, «ne tatlı, ne sulu meyvaymış bu!.. Benimkinin çekirdeğini sakladım; bahçemize ekip ağacını yetiştireceğim!»

— «Çok iyi etmiş olursun, oğlum! Aklı başında her çocuk, böyle senin gibi geleceğini düşünür.»

O sırada en küçükleri Turhan atıldı:

— «Babacığım, ben benimkini yiyip bitirdim; sonra annem kendi şeftalisinin yarısını bana verdi, onu da yedim! Oh! Ne de tatlıydı!.. Ağzımda şeker gibi eridi. Bir tane daha olsa, onu da yerdim!»

Baba gülümsedi:

— «Sen ağabeyin gibi akıllıca davranmamışsın. Ama henüz yaşın küçük. Büyüyünce sen de onun gibi yaparsın.»

İkinci çocuk Ayhan, söze karıştı:

— «Baba, ben kendi şeftalimi okulda sattım. Parasını saklıyacağım.»

— «Bu yaşta para biriktirmeye alışmak çok yerinde bir şey ama, yemen gereken şeyden keserek değil. Tutum başka şey, cimrilik başka...»

Baba, o sırada bir köşeye çekilmiş, susup oturan Osman'a sordu:

— «Osman! Sen niçin konuşmuyorsun? Şeftaliyi sevmedin mi yoksa?»

Osman sıkıla sıkıla karşılık verdi:

— «Onu komşumuzun oğlu Hilmi'ye verdim. Zavallıcık... ne zamandır hasta. Şeftaliyi almak istemedi ama, ben yatağının kıyısına bırakıp geldim.»

Bu sözler üzerine baba, bütün çocuklarına dönerek:

— «Pekâlâ...» dedi, «şimdi söyleyin bakalım, içinizde en doğru davranışı yapan kim?»

Her üçü de bir ağızdan haykırdı:

— «Osman!»

Anne, üçüncü çocuğunu gözyaşları içinde kucaklayıp öptü. Evet en doğru davranışı yapan asil kalpli Osman'dı...

AYRI CİNSTEN OLAN ŞEYLERE DE TOPLANIRMIŞ

Öğretmen ders anlatıyordu:

— «Bir cinsten olmayan şeyleri toplamak mümkün değildir. Örnek olarak bir koyunla bir keçinin toplanamıyacağını size söyleyebilirim. Çünkü bu, ne iki tane keçidir, ne de iki koyun.

Öğretmenin bu örneğini yetersiz bulan; babası sütçü olan bir çocuk ayağa kalktı:

— «Ama öğretmenim» dedi. «Biz dükkânda her zaman bir litre sütle bir litre suyu karıştırıyoruz, karşılığında her seferinde de iki litre süt elde ediyoruz....

— «Anlaşılan, şu karşıdakinin çok acele işi var!..

YENİ YAYINLAR

Karl Ewald TABİAT-ANA ANLATIYOR

Tabiat olaylarını herkesin meraklı bir roman gibi hiç sıkılmadan seve seve okuyabileceği biçimde bir anlatma tekniğiyle yazılmış olan bu kitap, çocuklarda ve gençlerde tabiat sevgisini geliştirir. Ciltli fiatı 12,5 liradır.

ANDERSEN'DEN MASALLAR

Ünlü masal yazarı Andersen'in en güzel masallarını toplayan bu kitapta yepyeni bir dünya gözlerinizi kamaştıracak ve hayatınız alabildiğine zenginlesecektir. Ciltli fiatı 10 liradır.

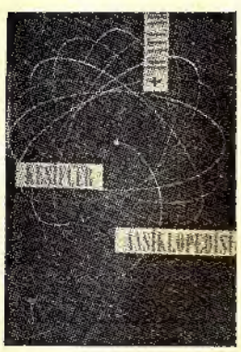

Dr. Brune Kaiser 10.000 Yıl Boyunca KEŞİFLER VE İCATLAR ANSİKLOPEDİSİ

İnsanlığın binlerce yıl boyunca yaptığı ilerleme savaşlarını anlatan ve beşinci baskısı yapılan bu kitap, öyle bir kere okunduktan sonra köşeye atılacak soydan değildir. Onu eksilmeyen bir ilgi ile zaman zaman karıştırmak kaçınılmaz bir ihtiyaç olacaktır. Ciltli fiatı 12,5 liradır.

BULMACA

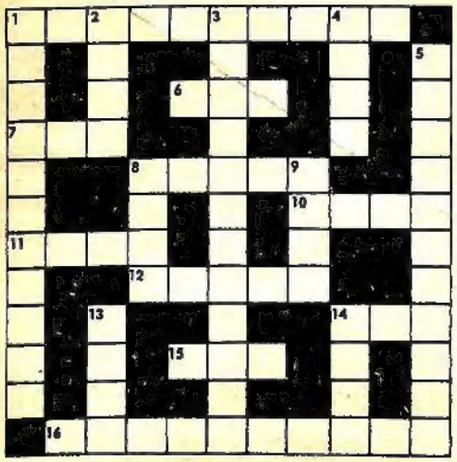

Soldan Sağa: 1) Toprağa verimini artırmak için kimyasal veya çürümüş organik madde atmak, 6) Düz ve geniş arazi, 7) Bir erkek adı, 8) Açık, meydanda, 10) Yemeklerde kullanılan bir bitki, 11) Bir kadın adı, 12) Yakanın göğse doğru inen devrik kısmı, 14) Bazı insan ve hayvanların vücudunda bulunan bir asalak, 15) Dantelâ veya yün örmede kullanılan ucu çengelli kısa şiş, 16) Tersi üzerine zamk sürülmüş içine mektup veya başka kâğıtlar konulan kese.

Yukarıdan Aşağıya: 1) Türkiye'nin en eski futbol kulüplerinden biri, 2) Doğaüstü (tabiatüstü) varlıkların yardımiyle veya doğada bulunan gizli kuvvetlere hükmetmek suretiyle birtakım işler gördüğünü ileri süren veya gördüğüne inanılan sanat, 3) Eti beyaz ve makbul bir deniz hayvanı, 4) Tek parmaklılardan uzun kulaklı bir hayvan, 5) Uğursuz, suratsız, 8) Bacakların bilekten sonraki kısmı, 9) Tersi para olarak değil, madde olarak verilen, 13) Tersi üzerinde boks ve güreş yapılan yer, 14) Simgesi Br. olan kimyasal bir sıvı.

GEÇEN HAFTAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ:

Soldan Sağa: 1 — Karaman, 4 — Bal, 6 — Yar, 8 — Yaban, 9 — Dalak, 10 — Bakır, 12 — Dibek.

Yukarıdan Aşağıya: 1 — Kel, 2 — Alabalık, 3 — Ney, 5 — Aşure, 7 — Abana, 10 — Buda, 11 — Roka.

GEÇEN HAFTAKİ BİLGİ TESTLERİNİN CEVAPLARI

* 50'yi 1/2 bölersek 100 eder. Buna 10 sayı eklersek elde edeceğimiz sayı 110'dur. Birçoğumuzun yanılıp 35 dediğine eminiz.

* Tuğlanın ağırlığı 2 kilodur.

* 150 kuruş kazanmıştır.

* Çocuklardan biri bisiklete binip yola çıkarken öbür çocuk da gara doğru yürümeye başlar. 4 kilometre sonra yani yolun yarısında bisikletli çocuk bisikletini yolun kenarına bırakıp yoluna yaya olarak devam eder. Yola yaya olarak çıkmış olan çocuk ise 4 kilometre yol yürüdükten sonra kalan yolunu bisikletle olarak arkadaşıyla aynı zamanda gara ulaşır.

* 12'ye bölünebildiği için eskiden matematikçiler temel, taban rakamı olarak 12'yi almışlardı. Uzun yıllar sonradır ki temel veya taban rakam olarak 12'nin yerini 10 almıştır.

Siz Olsanız Ne Yapardınız?

Zatürree Olan Fabrika Temsilcisi

Bir tarım âletleri fabrikasının temsilcisi olan Mehmet, fabrikasının mallarını satmak için çiftlikleri dolaşmaya başlamıştı.

Temsilci Mehmet, Hasnun Ağa'nın çiftliğine ulaştığında ağa ile ailesi efradı akşam yemeğine oturmak üzereydiler.

Ağanın karısı bütün konuksever insanlar gibi fabrika temsilcisi Mehmet'i de yemeğe buyur etti.

Yemekten sonra birdenbire kendini iyi hissetmeyen Mehmet, geceyi çiftlikte geçirmek için Ağa'ya ricada bulunduysa da, yemekte tarım âletlerinin satışı için başını bir hayli şişiren bu adamın bu sefer de hastalık bahanesiyle çiftlikte kalıp gecesini haram edeceğini düşünerek dışarıdaki kara ve korkunç ayaza rağmen Ağa bu ricayı yerine getirmediği gibi adamcağızı âdeta kovarcasına kapı dışarı etti.

Biçare Mehmet kasabadaki bir otele gidinceye kadar kendisini iyice üşütmüş; ateşler içinde yandığından otelci doktor çağırtmak zorunda kalmıştı. Kar ve ayazda yürümek zorunda kaldığından zatürreeye yakalanmıştı. Fabrika temsilcisi Mehmet, tedavi edildiği hastaneden iyileşip çıktıktan sonra Hasnun Ağa'yı mahkemeye vermiş ve yargıca şöyle demiştir:

— «O kötü havada beni sokağa atmakla zatürreeye yakalanmama yol açtı.»

Hasnun Ağa küplere binmişti. Mehmet'in daha fazla konuşmasına imkân vermeden:

— «Sayın Yargıç!» diye söze başladı. «Biz insanlık edip bu adamı yemeğe alıkoyduk diye onu evimizde misafir edip ağırlayacak değildik ya!.. Evimizin yolgeçen hanı olduğunu kendisine kim söyledi?..»

Siz, yargıcın yerinde olsanız ne yapardınız?

(Çözümünü gelecek hafta bu sayfada bulacaksınız.)

GEÇEN HAFTAKİ «SERBEST BIRAKILAN İDAM MAHKÛMU» BAŞLIKLI TESTİN ÇÖZÜMÜ

İdama mahkûm edilen adamın vücuduna yapışık bir ikiz kardeşi vardır. Suçlunun idamiyle bu iş de hiçbir suçu bulunmayan bitişik kardeşi de öleceğinden yargıç, idam kararından sonra suçluyu serbest bırakmıştır.

BAŞINA BİR ŞEY GELMEZ YA?
BİLMİYORUM HİÇ BİR ŞEY SÖYLEYEMEM.
BENİ DURDURAMAZSINIZ.
Δ+7JQW!!
KARDAN ADAMLARDAN BİRİ SALDIRIYA GEÇTİ. STİF, TABANCASINI ATEŞLEDİ.
KARLAR ERİYİNCE UZAY ELBİSESİ BOŞ BİR ÇUVAL GİBİ ÇÖKÜVERDİ...
AAAH!
DÜŞMANLAR KAÇINCA STİF İLERLEDİ.
HOŞGELDİN ALBAY STİF. ARKADAŞLARIN BENTLEYLE ESTERMİL SENİ BEKLİYORLAR.
EVET STİF. YANIMIZA YAKLAŞ.
BENTLEY!.. ESTERMİL! DEMEK SAĞSINIZ?
BİRDENBİRE İŞ DEĞİŞTİ.
NE YAPIYORSUNUZ?
FAKAT...
DEMEK SİZ DE... ΔOW+7J!

(Devamı var)